

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud Ostrava, pobočka v Olomouci, v hlavním líčení konaném dne 28.2.2017 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Hendrycha a přísedících Mgr. Michala Franka a Aleny Ryšánkové rozhodl **t a k t o** :

Obžalovaní

1. Mgr. Radomír J . ,

nar. xxx ve xxx, nezaměstnaný, trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx,

2. Občanské sdružení Rovné šance,

IČ: 22768301, se sídlem Krásno nad Bečvou, Sklářská 604/2, Valašské Meziříčí, okres Vsetín, pro účely trestního řízení jednajícím opatrovníkem JUDr. Petrem Elšíkem, se sídlem advokátní kanceláře Olomouc, Sokolská 7,

jsou vinni, že

v době od září 2012 do ledna 2013, ve Vsetíně, jednáním ve vzájemné součinnosti, docílili neoprávněného inkasa dotace spolufinancované z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu, poskytované Úřadem práce ve Zlíně, když

Občanské sdružení Rovné šance (dále jen OS Rovné šance) zastoupené Mgr. Radomírem J., místopředsedou rady tohoto sdružení, nejdříve dne 16. 8. 2012 ve Vsetíně, s Mgr. Petrem J., ředitelem krajské pobočky Úřadu práce ČR ve Zlíně (dále je ÚP), uzavřelo Dohodu o vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací a poskytnutí příspěvku, spolufinancovaného ze státního rozpočtu (dále jen SR) a Evropského sociálního fondu (dále jen ESF) č. ZVS-VN-181/2012, č. projektu CZ.1.04/2.1.00/03.00015, ve které se mimo jiného zavázalo k vytvoření pracovního místa pro Alenu J. v době od 17.8. 2012 do 31.1.2013 a ÚP se zavázal, že při řádném plnění stanovených podmínek bude OS Rovné šance poskytovat příspěvek ve výši vynaložených prostředků na mzdu nebo plat zaměstnance včetně pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance (dále jen odvody zákonných plateb) a následně pak, na základě této dohody, OS Rovné šance, opět prostřednictvím Mgr. Radomíra J., na Úřadu práce ve Zlíně, Kontaktním pracovišti Vsetín, podalo:

1. dne 26.9.2012 výkaz Vyúčtování mzdových nákladů - VPP za měsíc srpen 2012 vypracovaný Mgr. Radomírem J., ve kterém bylo formou čestného prohlášení deklarováno, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a bylo také deklarováno, že byly provedeny odvody zákonných plateb, na základě čehož byl ÚP dne 17.10.2012 na bankovní účet OS Rovné šance, číslo 107-2205310247/0100 vyplacen příspěvek ve výši

9.614,- Kč, z čehož podíl SR byl představován částkou 1.442,10 Kč a podíl ESF částkou 8.171,90 Kč, ačkoli ve skutečnosti byla za měsíc srpen 2012 vyplacena pouze mzda Aleně J. a odvody zákonných plateb nebyly uhrazeny ani částečně,

2. dne 9.10.2012 výkaz Vyúčtování mzdových nákladů - VPP za měsíc září 2012 vypracovaný Mgr. Radomírem J., ve kterém bylo formou čestného prohlášení deklarováno, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a bylo také deklarováno, že byly provedeny odvody zákonných plateb, na základě čehož byl ÚP dne 17.10.2012 vyplacen na bankovní účet OS Rovné šance, číslo 107-2205310247/0100, příspěvek ve výši 15.000,- Kč, z čehož podíl SR byl představován částkou 2.250,- Kč a podíl ESF částkou 12.750,- Kč, ačkoli ve skutečnosti byla za měsíc srpen 2012 vyplacena pouze mzda Aleně J. a odvody zákonných plateb nebyly uhrazeny ani částečně,

3. dne 1.11.2012 výkaz Vyúčtování mzdových nákladů - VPP za měsíc říjen 2012 vypracovaný Mgr. Radomírem J., ve kterém bylo formou čestného prohlášení deklarováno, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a bylo také deklarováno, že byly provedeny odvody zákonných plateb, na základě čehož byl ÚP dne 16.11.2012 vyplacen na bankovní účet OS Rovné šance, číslo 107-2205310247/0100, příspěvek ve výši 15.000,- Kč, z čehož podíl SR byl představován částkou 2.250,- Kč a podíl ESF částkou 12.750,- Kč, ačkoli ve skutečnosti byla za měsíc srpen 2012 vyplacena pouze mzda Aleně J. a odvody zákonných plateb nebyly uhrazeny ani částečně,

4. dne 5. 12. 2012 výkaz Vyúčtování mzdových nákladů - VPP za měsíc listopad 2012 vypracovaný Mgr. Radomírem J., ve kterém bylo formou čestného prohlášení deklarováno, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a bylo také deklarováno, že byly provedeny odvody zákonných plateb, na základě čehož byl ÚP dne 17.12.2012 vyplacen na bankovní účet OS Rovné šance, číslo 107-2205310247/0100, příspěvek ve výši 15.000,- Kč z čehož podíl SR byl představován částkou 2.250,- Kč a podíl ESF

částkou 12.750,- Kč, ačkoli ve skutečnosti byla za měsíc srpen 2012 vyplacena pouze mzda Aleně J. a odvody zákonných plateb nebyly uhrazeny ani částečně,

5. dne 3. 1. 2013 výkaz Vyúčtování mzdových nákladů - VPP za měsíc prosinec 2012 vypracovaný Mgr. Radomírem J., ve kterém bylo formou čestného prohlášení deklarováno, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a bylo také deklarováno, že byly provedeny odvody zákonných plateb, na základě čehož byl ÚP dne 12.2.2013 vyplacen na bankovní účet OS Rovné šance, číslo 107-2205310247/0100, příspěvek ve výši 15.000,- Kč, z čehož podíl SR byl představován částkou 2.250,- Kč a podíl ESF částkou 12.750,- Kč, ačkoli ve skutečnosti byla za měsíc srpen 2012 vyplacena pouze mzda Aleně J. a odvody zákonných plateb nebyly uhrazeny ani částečně,

OS Rovné šance prostřednictvím Mgr. Radomíra J. jako místopředsedy rady toho sdružení v těchto výkazech záměrně nepravdivě předstíralo minimálně to, že došlo k úhradě odvodů zákonných plateb za zaměstnance Alenu J. a takovou skutečnost i čestně osvědčilo z toho důvodu, že právě potvrzení těchto náležitostí bylo nezbytné pro vyplacení požadovaného příspěvku, OS Rovné šance pak v důsledku plateb realizovaných ÚP neoprávněně přijalo na svůj bankovní účet příspěvky v celkové výši **69.614,- Kč**, protože pokud by v reálné době bylo zjištěno, že vyúčtování mzdových nákladů není pravdivé, příspěvek by OS Rovné šance nebyl poskytnut ani částečně - z vyplacené částky byl **podíl SR** představován částkou **10.442,10,- Kč** a **podíl ESF** částkou **59.171,90,- Kč**

obdobně pak OS Rovné šance zastoupené Alenou J., předsedkyní rady tohoto sdružení, dne 31.8.2012 ve Vsetíně, s Mgr. Petrem J., ředitelem ÚP, uzavřelo Dohodu o vyhrazení společensky účelného pracovního místa a poskytnutí příspěvku spolufinancovaného ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu č. ZVS-SN-67/2012, č. projektu CZ.1.04/2.1.00/03.00015, ve které se mimo jiného zavázalo k vytvoření pracovního místa pro Lucii S. v době od 3.9.2012 do 2.9.2013 a ÚP se zavázal, že při řádném plnění stanovených podmínek bude OS Rovné šance poskytovat příspěvek ve výši vynaložených prostředků na mzdu nebo plat zaměstnance včetně odvodů zákonných plateb a následně

pak, na základě této dohody, OS Rovné šance, prostřednictvím Mgr. Radomíra J., místopředsedy rady tohoto sdružení, na pobočce Úřadu práce Vsetín, ve Valašském Meziříčí podalo:

6. dne 8.10.2012 výkaz Vyúčtování mzdových nákladů – SUPM vyhrazené za měsíc září 2012 vypracovaný Mgr. Radomírem J., ve kterém bylo formou čestného prohlášení deklarováno, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a bylo také deklarováno, že byly provedeny odvody zákonných plateb, na základě čehož byl ÚP dne 23.10.2012 vyplacen na bankovní účet OS Rovné šance, číslo 107-2205310247/0100, příspěvek ve výši 8.000,- Kč, z čehož podíl SR byl představován částkou 1.200,- Kč a podíl ESF částkou 6.800,- Kč, ačkoli ve skutečnosti byla za měsíc září 2012 vyplacena pouze mzda Lucii S. a odvody zákonných plateb nebyly uhrazeny ani částečně,

7. dne 1.11.2012 výkaz Vyúčtování mzdových nákladů – SUPM vyhrazené za měsíc říjen 2012 vypracovaný Mgr. Radomírem J., ve kterém bylo formou čestného prohlášení deklarováno, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a bylo také deklarováno, že byly provedeny odvody zákonných plateb, na základě čehož byl ÚP dne 16.11.2012 vyplacen na bankovní účet OS Rovné šance, číslo 107-2205310247/0100, příspěvek ve výši 8.000,- Kč, z čehož podíl SR byl představován částkou 1.200,- Kč a podíl ESF částkou 6.800,- Kč, ačkoli ve skutečnosti mzda Lucii S. za měsíc říjen 2012 vyplacena nebyla a stejně tak, a to ani částečně, nebyly uhrazeny odvody zákonných plateb

8. dne 5.12.2012 výkaz Vyúčtování mzdových nákladů – SUPM vyhrazené za měsíc listopad 2012 vypracovaný Mgr. Radomírem J., ve kterém bylo formou čestného prohlášení deklarováno, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a bylo také deklarováno, že byly provedeny odvody zákonných plateb, na základě čehož byl ÚP dne 14.12.2012 vyplacen na bankovní účet OS Rovné šance, číslo 107-2205310247/0100, příspěvek ve výši 8.000,- Kč, z čehož podíl SR byl představován částkou 1.200,- Kč a podíl ESF částkou 6.800,- Kč, ačkoli ve skutečnosti mzda Lucii S. za měsíc listopad 2012 vyplacena nebyla a stejně tak, a to ani částečně, nebyly uhrazeny odvody zákonných plateb

9. dne 3.1.2013 výkaz Vyúčtování mzdových nákladů – SUPM vyhrazené za měsíc prosinec 2012 vypracovaný Mgr. Radomírem J., ve kterém bylo formou čestného prohlášení deklarováno, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a bylo také deklarováno, že byly provedeny odvody zákonných plateb, na základě čehož byl ÚP dne 28.1.2013 vyplacen na bankovní účet OS Rovné šance, číslo 107-2205310247/0100, příspěvek ve výši 8.000,- Kč, z čehož podíl SR byl představován částkou 1.200,- Kč a podíl ESF částkou 6.800,- Kč, ačkoli ve skutečnosti mzda Lucii S. za měsíc prosinec 2012 vyplacena nebyla a stejně tak, a to ani částečně, nebyly uhrazeny odvody zákonných plateb

OS Rovné šance prostřednictvím Mgr. Radomíra J. jako místopředsedy rady toho sdružení v těchto výkazech záměrně nepravdivě předstíralo, že došlo k zúčtování hrubé mzdy, její výplatě zaměstnanci Lucii S. a že také došlo k úhradě odvodů zákonných plateb a takovou skutečnost i čestně osvědčilo z toho důvodu, že právě potvrzení těchto náležitostí bylo nezbytné pro vyplacení požadovaného příspěvku, OS Rovné šance pak v důsledku plateb realizovaných ÚP neoprávněně přijalo na svůj bankovní účet příspěvky v celkové výši **32.000,-Kč**, protože pokud by v reálné době bylo zjištěno, že vyúčtování mzdových nákladů není pravdivé, příspěvek by OS Rovné šance nebyl poskytnut ani částečně - z vyplacené částky byl **podíl SR** představován částkou **4.800,- Kč** a **podíl ESF** částkou **27.200,- Kč**

tímto svým jednáním způsobili Evropskému sociálnímu fondu Evropské unie zastoupenému Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR škodu v celkové výši **86.371,90 Kč** a České republice zastoupené Finančním úřadem pro Zlínský kraj škodu v celkové výši **15.242,10 Kč**,

t e d y ve vztahu k příspěvku poskytnutému z Evropského sociálního fondu Evropské unie

vyhotovili a předložili nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií a tím umožnili nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a způsobili takovým činem větší škodu

ve vztahu k příspěvku poskytnutému ze státního rozpočtu

v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje

č í m ž s p á c h a l i

přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 3 tr. zákoníku,

přečin dotační podvod podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný Mgr. Radomír J.

podle § 260 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **p o d m í n ě n ě o d k l á d á**.

Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v občanských sdruženích, včetně jejich zastupování na základě plné moci v trvání **3 (tří) roků**.

obžalovaný OS Rovné šance

podle § 260 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a za použití §§ 1 odst. 2, 22 odst. 1,2 zákona č. 418/2011 Sb. v platném znění k úhrnnému trestu zákazu přijímání dotací a subvencí v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Mgr. Radomír J. povinen zaplatit poškozenému Evropskému sociálnímu fondu Evropské unie zastoupenému Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR, odborem realizace ESF, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2 náhradu způsobené škody ve výši **86.371,90 Kč**

O d ů v o d n ě n í:

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl prokázán skutkový děj, který je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný **Radomír J.** byl vyslechnut pouze v přípravném řízení. Policejní orgán úkon provedl **dne 2.10.2014**. Obviněný uvedl, že k usnesení, kterým bylo zahájeno trestní stíhání, nemá výhrady. V OS Rovné šance působil na pozici místopředsedy, měl na starosti administrativní a ekonomické činnosti. Poskytoval i odbornou psychologickou práci. Sdružení mělo dva zaměstnance, jeho manželku Alenu a Lucii S. Obě pracovaly na základě pracovní smlouvy na dobu určitou, na jejich mzdu přispíval úřad práce dotačními příspěvky. Dohodu o příspěvku na pracovní místo zařídil on osobně. Příspěvek byl vyplácen měsíčně, zpětně, a to vždy poté, co předložil vyplněný formulář, ve kterém deklaroval odvody na sociální a zdravotní pojištění, zúčtování hrubé mzdy a následné výplaty čisté mzdy oběma zaměstnancům. Formulář vypsal a podepsal a odnesl nebo zaslal na úřad práce. Oproti údajům, které byly vyplněny ve formuláři, ale v reálu nedocházelo k odvodu povinných plateb, ani k zúčtování hrubé mzdy. Lucii S. byla vyplacena čistá mzda pouze za jeden měsíc, konkrétně za září. V ostatních měsících jí mzdu nevyplácel. Byl to důsledek jeho pracovního vytížení a určité nedůslednosti z jeho strany. Manželce byla čistá mzda vyplacena v celém stanoveném rozsahu. Inkasované příspěvky, ze

kterých nevyplatil mzdy Lucii S., respektive neprovedl odvody povinných plateb, použil na provoz sdružení. Od počátku si byl vědom, že pro výplatu příspěvku musely být povinné odvody řádně uhrazeny, musela být zúčtována hrubá mzda a čistá mzda musela být zaplacená.

Dále obviněný uvedl, že formulář, který vyplňoval a následně doručoval úřadu práce, získal od této instituce. Způsob, jak ho má vyplnit, zjistil z metodiky a z informací, které mu poskytla jedna z pracovníků úřadu práce. Pokud jde o účet sdružení, jediným disponentem byla jeho manželka. Manželka z účtu provedla asi pouze dva hotovostní výběry. On osobně disponentem účtu nebyl, měl ale v držení platební kartu k účtu a peníze z účtu vybíral právě tímto platebním prostředkem. Měl přehled o všech platbách. Z prostředků, které přišly na účet, hradil provoz sdružení a vyplácel mzdy. Zpětně z těchto peněz zaplatil i část sociálního a zdravotního pojištění, to ale učinil až po kontrole příslušných úřadů. Manželka o hospodaření sdružení neměla přehled, nevěděla, že nevyplácí mzdy Lucii S. Začala se o to zajímat až v době, kdy jí kontaktovala matka Lucie a řekla jí, že sdružení jí dluží mzdu. Manželce slíbil, že to dá do pořádku, ale pro své pracovní vytížení a také proto, že na to zapomněl, to neučinil.

Ve výsledku obviněného bylo pokračováno **dne 27.3.2015**. Tehdy se Mgr. Radomír J. k projednávané věci vyjádřil jen stručně, konstatoval, že jeho stanovisko k jednání, které je mu kladeno za vinu, je neměnné. Odpovědnost za vzniklou situaci přijímá a bere ji na sebe. Manželka, byť byla předsedkyní sdružení, s touto věcí nemá nic společného, vše měl na starosti on osobně. Ke spoluobviněnému, tedy OS Rovné šance nemá, co by uvedl. Je pravdou, že bez sdružení by nemohl získat žádné dotační příspěvky. I odpovědnost sdružení bere na sebe.

V hlavním líčení Mgr. Radomír J. nevyprávěl. Požádal totiž, aby všechna hlavní líčení, která byla provedena, proběhla v jeho nepřítomnosti. Žádost obžalovaného byla nalézacím soudem akceptována a v souladu se zákonem byly přečteny protokoly o jeho výpovědích, které byly pořízeny policejním orgánem.

Opatrovníkem dalšího obviněného, **OS Rovné šance** byl ustanoven **JUDr. Petr Elšík**. Za obviněnou právnickou osobu vypovídal **dne 11.3.2015**. Uvedl, že podle jeho názoru nejsou důvody k vedení trestního stíhání právnické osoby. Ze stanov OS Rovné šance nevyplývá oprávnění místopředsedy jednat za toto sdružení samostatně. Jestliže na základě jeho jednání byly sdružení vyplaceny finanční částky, nemůže za to sdružení nést trestní odpovědnost.

V hlavním líčení se opatrovník právnické osoby k projednávané věci vyjádřil **dne 21.12.2016**. Zdůraznil původní stanovisko, že sdružení se nemohlo dopustit žádného deliktu, který by mohl být postížen prostředky trestního práva. Šlo o zpronevěru ze strany spoluobžalovaného Mgr. Radomíra J. Dále opatrovník vypovídal srovnatelným způsobem, jako v přípravném řízení.

V průběhu vedeného řízení bylo vyslechnuto v procesním postavení svědka několik osob, především šlo o lidi, kteří participovali na činnosti sdružení, respektive kontrolovali jeho činnost.

Ještě v přípravném řízení tak jako svědkyně byla vyslechnuta **Alena J.** Stalo se tak **dne 13.10.2014.** Uvedla, že byla předsedkyní OS Rovné šance, její manžel zde působil jako místopředseda. Sama měla na starosti terénní práce, navštěvovala sociálně slabé a vyloučené rodiny v regionu, komunikovala s klientelou. Manžel má vystudovanou vysokou školu, obor speciální pedagogika, měl tedy na starosti odbornou stránku a věnoval se také ekonomice sdružení. Dispoziční právo k účtu sdružení měla pouze ona, manžel ale, s jejím vědomím, používal platební kartu. Pokud ví, na účet chodily pouze příjmy od úřadu práce. Sama z účtu vybírala asi ve dvou případech, provedla úhradu dlužných mezd. Jinak měl pohyby, tzn. transakce na účtu, na starosti manžel. O možnosti čerpat dotační příspěvky na činnost sdružení se dozvěděla od manžela. Byl to manžel, kdo vedl s příslušným úřadem jednání. Manžel také uzavřel za sdružení smlouvu, kterou bylo pro ni vytvořeno pracovní místo. Nezná podmínky, za kterých dotační příspěvek byl vyplácen, to měl na starosti manžel. Svědkyni byly policejním orgánem předloženy výkazy, které byly předkládány úřadu práce. Konstatovala, že se zde nachází podpis, respektive parafa jejího manžela. Manžel jí o takových transakcích, jako je výplata mezd, platby povinných odvodů neinformoval, sama se o to nezajímala. Ví, že zde byly problémy, ke konci činnosti sdružení dostala dopis od OSSZ ohledně nedoplatku na povinných odvodech. Řekla to manželovi, který jí slíbil, že to dá vše do pořádku. Proč ta situace vůbec vznikla, s manželem neřešila. Ještě před dopisem z OSSZ ji vyrozuměla Lucie S., že nedostala vyplacenou mzdu. Manžel i v tomto případě reagoval tak, že to dá do pořádku. Sdružení nemělo jiné zaměstnance, než jí osobně a Lucii S. Lucii mzdu sama vyplácela asi ve dvou případech, žádný doklad, který by tuto platbu osvědčoval, ale doma nenašla. Evidovala pracovní docházku svoji a Lucie, docházkové listy už ale nemá k dispozici.

Ve výsledku svědkyně bylo pokračováno **dne 27.3.2015.** Tehdy vypovídala identickým způsobem, jako v prvním případě. Dodala, že za sdružení osobně podepisovala dohodu, která se týkala příspěvků na místo Lucie S. Věděla, že dotační příspěvky měly sloužit k výplatě mezd a k provádění plateb povinných odvodů, zopakovala ale, že o tuto agendu se nezajímala, byla to věc manžela. Svědkyně závěrem své výpovědi zdůraznila, že s manželem neměli v úmyslu podvodně vylákat dotační příspěvky a neplnit podmínky uzavřených dohod. Myslí si, že peníze, které jako dotace na účet přišly, manžel použil na hospodaření sdružení. Výkazy mezd předkládané na úřad práce vyplňoval manžel, u toho nebyla, neví, z jakých údajů manžel vycházel.

Alena J. nebyla vyslechnuta v hlavním líčení. Opakovaně totiž prohlásila, že využívá své právo a nebude vypovídat. Za splnění zákonných podmínek byly dne 21.12.2016 přečteny protokoly o jejich výpovědích pořízené v přípravném řízení.

Jako svědkyně byla vyslechnuta **Lucie S.**, v přípravném řízení se tak poprvé stalo **dne 29.10.2014.** Lucie S. vypověděla, že je osoba se ZTP, má tedy obtížnější pracovní uplatnění. Mezi červencem a srpnem 2012 se jejím zaměstnavatelem stalo OS Rovné šance. Pracovní smlouvu podepsala na počátku srpna 2012 s Mgr. J., pracovní poměr vznikl od září tohoto roku. Když dojednávala podmínky své práce, byla jí Alenou J. přislíbena mzda 8.000,- Kč měsíčně. Dozvěděla se, že ta částka bude pocházet z dotačních příspěvků od úřadu práce. Ve sdružení měla pracovat po dobu školního roku 2012/2013. V rámci pracovní náplně se věnovala výchově dětí ze sociálně slabých, či romských rodin. Mzdu dostala v hotovosti, a to od Aleny J., pouze v jednom případě, za měsíc září 2012. V čistém se jednalo o částku 7.120,- Kč. Situaci ohledně nevyplacených mezd řešila s J., oni jí to

vysvětlovali tak, že nastal nějaký problém s vyplacením peněz na úřadu práce. Přesto, že mzdu nedostávala, do práce chodila.

Z vyjádření svědkyně vyplývá, že zaznamenala ukončení pracovní činnosti sdružení. K tomu došlo po Mikulášském večírku. J. jí tehdy sdělila, že činnost sdružení bude pozastavena a již nemá docházet. Hovořila ale v tom smyslu, že od ledna 2013 se provoz zase rozjede. V lednu přišla před dům, kde sdružení provozovalo svou činnost, narazila ale na zavřené dveře. J. jí nebrala telefon. Situaci v následujícím období s Alenou J. řešila telefonicky i cestou e-mailu. Z toho, co jí J. napsala, pochopila, že již je s manželem v Praze a činnost sdružení nebude obnovena. Urgovala ji o výplatu nezaplacených mezd, stále se od ní ale dozvíдалa, že jsou problémy, snad až na ministerstvu a že všichni zaměstnavatelé čekají na mzdy. Protože nedocházelo k nápravě, navštívila Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj. Tam dostala radu, jak má postupovat. V té době totiž ani nevěděla, zda je stále zaměstnancem sdružení, zda jsou za ni placeny povinné odvody, nebo zda se má evidovat na úřadu práce. Ví, že J. se věnovala výchovným aktivitám ve sdružení, rodinám pomáhala při komunikaci s úřady, s vyřizováním formalit apod. J. v podstatě nezná, téměř se ve sdružení nevykytoval.

Ve výslechu Lucie S. bylo pokračováno **dne 18.3.2015**. Tehdy vypovídala obdobně, jako v prvním případě. Zopakovala, že jí byla vyplacena pouze jedna mzda za měsíc září. J. s ní podepisoval pracovní smlouvu, neví ale, jaký měl formální vztah ke sdružení. Oba J. vnímala jako zástupce OS Rovné šance, neví o nikom jiném, kdo by za sdružení jednal. Neví nic o hospodaření ve sdružení, registruje pouze stesky J., které souvisely s nevyplacením peněz z úřadu práce.

Lucie S. nebyla vyslechnuta v hlavním líčení, za splnění zákonných podmínek byly dne 21.12.2016 přečteny protokoly o jejich výpovědích pořízené v přípravném řízení.

Jako svědkyně byla vyslechnuta **Alena S.**, policejní orgán úkon provedl dne **19.3.2015**. Svědkyně uvedla, že se s Mgr. J. a OS Rovné šance setkala při plnění pracovních povinností, v době, kdy na Úřadu práce, konkrétně na kontaktním pracovišti ve Vsetíně, působila jako referentka trhu práce. Na jaře roku 2012 jednala s manžely J. o možnosti získání příspěvku od úřadu práce v rámci aktivní politiky v zaměstnanosti. J. přišli z vlastní aktivity. Na jaře roku 2012 OS Rovné šance podalo žádost o vytvoření pracovních příležitostí v rámci obecně prospěšných prací a o poskytnutí příspěvku. Řízení o žádosti trvalo asi dva měsíce, žádost byla schválena a byla k podpisu připravena příslušná Dohoda. Protože v Dohodě byla jako zaměstnanec uvedena Alena J., za sdružení jednal Mgr. J. jako místopředseda. Nebylo totiž možné, aby J. Dohodu současně podepsala jako zaměstnanec a jako předseda sdružení. J. byl při podpisu seznámen s podmínkami, za kterých bude příspěvek poskytován, byl seznámen s povinnostmi příjemce. Byl mu předán formulář Vyúčtování mzdových nákladů – VPP, kterým prokazoval úhradu mzdy za zaměstnance včetně stanovených odvodů pojistného. Součástí formuláře je prohlášení zaměstnavatele, že tak učinil. Po podpisu Dohody úřad práce podle stanovených podmínek vyplácel příspěvky, řádově se jednalo o částku kolem 75.000,- Kč, pracovní poměr J. trval od srpna do prosince 2012. Příspěvky byly vypláceny na účet OS Rovné šance. Kolegové z krajské pobočky Úřadu práce ve Zlíně prováděli průběžné kontroly, zajímali se ale pouze údaji na Vyúčtování mzdových nákladů, které byly v pořádku. Až při nějaké další, následné kontrole, bylo zjištěno, že nebyly hrazeny pojistné odvody. Pokud došlo ke zrušení pracovního poměru J., bylo to

iniciováno ze strany jejich úřadu. Veřejná služba byla náhle zrušena a pracovní pozice koordinátora veřejné služby, kterou J. zastávala, ztratila opodstatnění. Vyplácení dotačních prostředků už nemohlo být uskutečňováno. Když jednala s Mgr. J., ten vystupoval jako místopředseda sdružení. Hodnotili to tak, že je oprávněn jednat za OS Rovné šance. J. jako zástupce OS Rovné šance byl při podpisu Dohody seznámen se zněním tohoto materiálu, stanoveným podmínkám rozuměl. Věděl, že měl z příspěvků hradit mzdu zaměstnanci a odvádět příslušné pojistné. J. každý měsíc předkládal Vyúčtování mzdových nákladů a dokládal tak úhrady mezd zaměstnanci. Svou podstatou je ten formulář čestným prohlášením. Ví, že úřad práce uzavřel s OS Rovné šance i obdobnou Dohodu, tu ale měla na starosti kolegyně.

Alena S. nebyla vyslechnuta v hlavním líčení, za splnění zákonných podmínek byl dne 21.12.2016 přečten protokol o její výpovědi pořízený v přípravném řízení.

Jako svědkyně byla vyslechnuta **Mgr. Jitka Š.**, v přípravném řízení se tak stalo **dne 19.3.2015**. Svědkyně v kritické době pracovala na stejném místě a stejné pozici stejně jako její kolegyně Alena S. Uvedla, že v roce 2012 ji kontaktoval někdo z OS Rovné šance a zajímal se o možnosti poskytnutí příspěvku na společensky účelné pracovní místo. Svědkyni byla předložena Dohoda z 31.8.2012, konstatovala, že jde o záležitost, na které se podílela. Šlo o poskytnutí příspěvku na zaměstnanec Lucii S. Na formuláři byla jako kontaktní osoba uvedena Alena J., s ní také jednala. Mohlo proběhnout i několik schůzek, kdy se upřesňovaly náležitosti Dohody. Neví, jestli J. někdo doprovázel, je to ale možné. Až následně, po uzavření Dohody, chodil za OS Rovné šance Mgr. J., který předkládal Vyúčtování mzdových nákladů zaměstnanec. Právě tímto dokladem sdružení prohlašovalo vyplacení mzdy a zaplacení povinných odvodů. To bylo jednou z povinností sdružení podle uzavřené Dohody. Formulář, který Mgr. J. předkládal, kontrolovala pouze pokud jde o výpočty zde uvedené, neověřovala správnost údajů jako takových. Příspěvek na zaměstnanec Lucii S. byl schválen na šest měsíců. OS Rovné šance prostřednictvím Mgr. J. předložilo formuláře Vyúčtování za období září až prosinec 2012. Jednotlivé formuláře měly stanovené náležitosti, nevykazovaly nějaké zjevné nedostatky. Po ověření byla věc předána na ekonomické oddělení, které realizovalo výplatu dotačního příspěvku. Pokud ví, byly vyplaceny příspěvky za čtyři měsíce, celkem šlo o částku 32.000,- Kč. Po podpisu Dohody již s OS Rovné šance nejednala, pouze od J. převzala uvedená Vyúčtování. Ví, že Krajskou pobočkou úřadu práce ve Zlíně byla provedena zpětná kontrola, při které byly zjištěny nedostatky. Nebylo možno zjistit, zda byla vyplacena mzda zaměstnanců, navíc se zjistilo, že nebyly uhrazeny povinné odvody. Byla pověřena vypracováním výzvy, na základě které sdružení mělo vrátit poskytnuté dotace. Obsílka už ale nebyla doručena.

Mgr. Jitka Š. nebyla vyslechnuta v hlavním líčení, za splnění zákonných podmínek byl dne 21.12.2016 přečten protokol o její výpovědi pořízený v přípravném řízení.

Pouze v hlavním líčení, a to **dne 28.2.2017**, byla jako svědkyně vyslechnuta **Ing. Marta V.** Svědkyně uvedla, že zhruba před sedmi lety se dostala do kontaktu s manžely J. a OS Rovné šance. O tomto sdružení se dozvěděla od své dcery. V tu dobu chodila jako dobrovolnice do hospice, dcera jí řekla, že by ve sdružení potřebovali někoho, kdo by se věnoval romským dětem, pokud jde o výtvarnou činnost. Ve sdružení pomáhala ve svém volném čase, byla tam asi v pěti až deseti případech. Na

vzniku občanského sdružení se nijak nepodílela, neví, jak sdružení dlouho fungovalo. Za práci pro sdružení nebyla placena, dělala to ve svém volném čase, dokonce si tam nosila i vlastní pomůcky. Ví, že na činnosti sdružení nějakým způsobem participoval i Mgr. J., ani s ním, ani s jeho manželkou neřešili žádné věci týkající se činnosti sdružení. Neví, jak sdružení fungovalo po ekonomické stránce a neví ani to, kdo to měl na starosti. Neví, kdo sdružení řídil. Neví, že by tam působily placené zaměstnankyně, nezná Lucii S. Neví, proč a jak, proč sdružení přestalo fungovat, ta věc nějak odešla do ztracena. Pokud Alena J. udělala zápis, že občanské sdružení ukončilo činnost na základě rozhodnutí Valné hromady, nic o tom neví, takových věcí se neúčastnila. Neví, že by sdružení před zánikem přerušil svou činnost.

Pouze v hlavním líčení **dne 28.2.2017** byla jako svědkyně vyslechnuta **MUDr. Zuzana V.** Vypovídala obdobně jako její matka, uvedla tedy, že J. zná zhruba 6,5 roků. J. zná z nemocnice, kde obě pracovaly. Pokud jde o OS Rovné šance, v tom sdružení byla po určitou dobu formálně vedena, neví, kdy to bylo. Ví, že J. plánovali založení takového sdružení a ona souhlasila s tím, že tam bude formálně vedena. Žádných konkrétních jednání se ale neúčastnila. Ví, že J. byla předsedkyní a J. místopředsdou pro sdružení. J. měl činnost zajišťovat po odborné stránce. Ve sdružení byla párkrát, protože později začala pracovat v Ostravě a do Valašského Meziříčí už jezdila jen málo. Svědkyně uvedla, že při odchodu ze sdružení měla pochybnosti, jak je to s hospodařením, měla pocit, že není příliš korektní. K tomu závěru dospěla na základě osobních zkušeností, J. jí dluží 29.000,- Kč. J. jí říkali, že většinu nákladů hradí z vlastních zdrojů. Ty peníze jí dluží J. na základě podepsané smlouvy, půjčoval si od ní peníze, údajně pro dceru, která je v Americe. Ta půjčka nemá se sdružením nic společného. Ve sdružení se účastnila asi tři akcí, např. Mikuláše. Nebyla placena, dělala to zadarmo. Ví, že sdružení mělo mít zaměstnance, údajně to měla být Alena J. Nic bližšího neví. Zná Lucii S., ale jak to bylo s ní, neví. Neví, jestli zaměstnanci dostávali mzdu apod. J. snad dostali pracovní nabídky v Praze a činnost sdružení vyšuměla. V době, kdy skončili, už nebyli v kontaktu. Neúčastnila se žádné Valné hromady. Zná některé členy sdružení, ví, že těmi byli např. Radek S., syn J., nebo Radunka B. Nikdy se nesešli, aby projednávali nějaké věci kolem občanského sdružení. O Valné hromadě, která by ukončila činnost sdružení nic neví.

Jako důkaz nalézací soud prováděl také řadu listinných materiálů. Z nich za nejpodstatnější považuje tyto:

- protokoly o výsledcích veřejnosprávní kontroly (č.l. 10 a násl.). ÚP ve Zlíně provedl kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky u OS Rovné šance za období srpen 2012 až únor 2013 zaměřenou na zaměstnance Alenu J. a Lucii S. Kontrolou bylo zjištěno, že OS Rovné šance neprovedlo odvody pojistného na sociální zabezpečení, příspěvků na státní politiku zaměstnanosti a veřejné a zdravotní pojištění za měsíce srpen až prosinec 2012 před poskytnutí příspěvku ÚP, a to ani na jednoho zaměstnance
- dohody o vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací a poskytnutí příspěvku, spolufinancovaného z SR a ESF (č.l. 18 a násl.). První Dohodu dne 16.8.2012 s ÚP za OS Rovné šance uzavřel Mgr. Radomír J. jako místopředseda, druhou Dohodu dne 31.8.2012 Alena J. jako předseda. První Dohodou se ÚP, za splnění deklarovaných podmínek, zavázal OS Rovné šance

vyplácet příspěvek na pracovní místo vytvořené pro Alenu J. v době od 17.8.2012 do 31.1.2013, druhou Dohodou se ÚP, za splnění deklarovaných podmínek, zavázal vyplácet příspěvek na pracovní místo vytvořené pro Lucii S. v době od 3.9.2012 do 28.2.2013. Z Dohod je zřejmé, že příspěvek má být OS Rovné šance vyplácen měsíčně, zpětně, poté, co zaměstnavatel doloží ÚP Výkaz vyúčtování mzdových nákladů – VPP, respektive Výkaz vyúčtování mzdových nákladů SÚPM. Maximální výše příspěvku na Alenu J. byla stanovena částkou 15.000,- Kč, maximální výše příspěvku na Lucii S. byla stanovena částkou 8.000,- Kč

- sdělení Aleny J. jako statutárního zástupce zaniklého OS Rovné šance ze dne 10.3.2014 (č.l. 28). Alena J. KS v Ostravě vyrozumívá o zániku sdružení ke dni 26.8.2013 a žádá o dodatečný výmaz z rejstříku
- rozhodnutí o přerušení činnosti ze dne 31.12.2012 (č.l. 29). Alena J. konstatuje, že OS Rovné šance se rozhodlo od 31.12.2012 přerušit svou činnost z personálních a finančních důvodů
- zápis z Valné hromady dne 25.8.2013 (č.l. 30). Podle tohoto materiálu Valná hromada OS Rovné šance rozhodla ke dni 26.8.2013 o dobrovolném rozpuštění sdružení podle článku 15 Stanov sdružení. Sdružení nevlastní movitý ani nemovitý majetek a nevyvíjí hospodářskou činnost. Zápis je podepsán Alenou J. jako předsedkyní sdružení
- platební poukazy, přehled výběrů položek bankovních výpisů a další materiály, které osvědčují realizování plateb ve prospěch OS Rovné šance jako příspěvků na pracovní místa vytvořená pro Lucii S. a Alenu J. (č.l. 37 a násl.). V těchto materiálech je mimo jiného specifikována výše národního a evropského podílu, ze kterých je příspěvek složen
- vyúčtování mzdových nákladů – VPP (č.l. 47 a násl.). V těchto Výkazech stvrzuje Mgr. Radomír J. věcnou správnost uvedených údajů týkajících se výplaty mzdy Aleny J., je zde uváděna její hrubá mzda, výše odvodů povinných plateb a výše příspěvku ÚP. Formou čestného prohlášení Mgr. Radomír J. prohlašuje, že údaje jsou pravdivé, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena. Prohlašuje také, že byly odvedeny odvody zákonných plateb
- pracovní smlouvu uzavřenou mezi OS Rovné šance a Alenou J. (č.l. 51 a násl.)
- vyúčtování mzdových nákladů – SÚPM (č.l. 54 a násl.). V těchto Výkazech stvrzuje Mgr. Radomír J. věcnou správnost uvedených údajů týkajících se výplaty mzdy Lucie S., je zde uváděna její hrubá mzda, výše odvodů povinných plateb a výše příspěvku ÚP. Formou čestného prohlášení Mgr. Radomír J. prohlašuje, že údaje jsou pravdivé, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena. Prohlašuje také, že byly odvedeny odvody zákonných plateb

- pracovní smlouvu uzavřenou mezi OS Rovné šance a Lucií S. (č.l. 54 verte)
- stanovy OS Rovné šance (č.l. 57 a násl.). Z tohoto materiálu mimo jiného vyplývá, že předseda a místopředseda rady zastupují sdružení na venek a jeho jménem – článek 9 odst. 6. Valná hromada zvolila radu OS Rovné šance ve složení Alena J., MUDr. Zuzana V. a Mgr. Radomír J. Podle článku 15 sdružení zaniká dobrovolným rozpuštěním nebo sloučením s jiným sdružením na základě rozhodnutí Valné hromady nebo rozhodnutím ministerstva vnitra.
- vyjádření OSSZ Vsetín ze dne 24.7.2013 (č.l. 67). V tomto materiálu je konstatováno, že odvody pojistného na sociální zabezpečení a příspěvek státní politiky zaměstnanosti OS Rovné šance za období od 16.8.2012 do 28.2.2013 nebyl realizován. Až zpětně, dne 26.4.2013, za měsíc srpen 2012 byla zaplacená částka 2.261,- Kč, ve dnech 26.4. a 22.7.2013, za měsíc září 2012 byly zaplacené částky ve výších 6.050,37 Kč a 210,- Kč, ostatní měsíce uhrazeny nebyly. Vyjádření postihuje pouze období do prosince 2012 s tím, že odvody za měsíce leden a únor 2013 nejsou známy, protože OS Rovné šance nebyly předloženy přehledy o výši pojistného
- vyjádření Revírní bratrské pokladny ze dne 22.7.2013 (č.l. 67 verte). Zdravotní pojišťovnou je konstatováno, že pojištěncem je Lucie S., která je u OS Rovné šance evidována v období od 3.9.2012 do 20.6.2013, v tomto období ale ze strany OS Rovné šance neregistrují žádnou platbu
- vyjádření OSSZ Vsetín ze dne 26.6.2014 (č.l. 73). Tento materiál navazuje na dřívější vyjádření ze dne 24.7.2013, srovnatelným způsobem prezentuje existující dluhy na pojistném, z materiálů je zřejmé, že pokud k opožděným úhradám došlo, stalo se tak na základě úhrady exekucí, je zde specifikováno, jaká část pojistného se týkala zaměstnance a jaká OS Rovné šance jako zaměstnavatele
- fotodokumentace prostor, kde svou činnost mělo vykonávat OS Rovné šance (č.l. 75 a násl.)
- zpráva KB a. s. a výpisy z účtu OS Rovné šance (č.l. 82 a násl.). Je zde uvedeno, že účet byl založen dne 30.3.2012 Alenou J., která jako jediná k němu měla dispoziční právo. Výpisy z účtu prokazují platby realizované ÚP Zlín ve prospěch OS Rovné šance, jakož i ostatní pohyby na účtu, především výběry platební kartou
- vyjádření Státního úřadu inspekce práce ze dne 7.10.2013 adresované v souvislosti s podanou stížností na OS Rovné šance Lucií S. (č.l. 104)
- e-mailovou komunikaci mezi Lucií S. a manžely J. (č.l. 107 a násl.)

- rejstříkový spis KS Ostrava týkající se OS Rovné šance L9983 (č.l. 158 a násl.)
- vyjádření ÚP Zlín, kontaktní pracoviště Vsetín ze dne 3.11.2016 (č.l. 420). Z tohoto materiálu je zřejmé, že tento orgán při výplatě příspěvků postupuje vždy podle uzavřených Dohod. Podstatný je zde článek III. odst. 5. Pokud by zaměstnavatel do konce následujícího měsíce nepředložil příslušné vyúčtování mzdových nákladů, jehož součástí je prohlášení zaměstnavatele, příspěvek by nebyl vyplacen. Pokud by zástupce občanského sdružení neprohlásil, že údaje uvedené ve vyúčtování jsou pravdivé, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zaměstnanci zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a pokud by neprohlásil, že částka pojistného za sociální zabezpečení a další obligatorní platby byla odvedena, příspěvek by nebyl vyplacen
- vyjádření ÚP Zlín, kontaktní pracoviště Vsetín ze dne 27.2.2017 (č.l. 471). Z tohoto materiálu je zřejmé, že úřad práce na základě uzavřených Dohod poskytuje zaměstnavateli na mzdu zaměstnance včetně sociálního a zdravotního pojištění. Pokud by bylo zjištěno, že hrubá mzda nebyla zaměstnanci vyplacena nebo že odvody sociálního, či zdravotního pojištění nebyly uhrazeny před poskytnutím příspěvku, vyzve úřad práce k vrácení celého příspěvku za měsíc, v němž k pochybení došlo. To lze dovodit z článku IV, bod 2 uzavřených Dohod. Pokud by úřad práce ještě před vyplacením příspěvku zjistil, že některá složka mzdy nebyla v termínu uhrazena a tedy, že prohlášení zaměstnavatele na výkazu Vyúčtování mzdových nákladů není pravdivé, příspěvek by nebyl zaměstnavateli poskytnut ani částečně

Především o okruh shora uvedených důkazů je opřeno vylíčení skutkového děje. Státním zástupcem, opatrovníkem právnické osoby, ani obžalovaným Mgr. Radomírem J. nebyl vznesen požadavek na doplnění dokazování dalšími důkazy.

Na základě provedených důkazů zdejší soud dovodil závěr, že manželé J. ke dni 31.10.2011 založili OS Rovné šance. Někdy v jarních měsících roku 2012 manželé J. začali jednat s kontaktním pracovištěm ÚP Zlín ve Vsetíně o možnosti získání příspěvku v rámci aktivní politiky zaměstnanosti. Dne 15.8.2012 OS Rovné šance zastoupené Alenu J. jako předsedou rady u ÚP podalo žádost o příspěvek na vytvoření pracovní příležitosti pro zaměstnance Alenu J. (č.l. 451), dne 30.8.2012 pak OS Rovné šance, opět prostřednictvím Aleny J., podalo další žádost pro zaměstnance Lucii S. Takovou skutečnost lze považovat za nespornou, vyplývá především z listinných důkazů, zejména provedených žádostí a charakteristik pracovního místa. Tato skutečnost není zpochybňována ani výpověďmi, které učinili Mgr. Radomír J., respektive jeho manželka Alena J. a není zpochybňována ani svědeckými výpověďmi, které učinily pracovnice ÚP Alena S. a Mgr. Jitka Š., které zde záležitost měly na starosti.

Podané žádosti byly projednány, výsledkem bylo uzavření Dohod specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí. Dohodu na pracovní místo pro Alenu J. dne 16.8.2012 s ÚP jménem OS Rovné šance podepisoval obžalovaný Mgr. Radomír J., Dohodu na pracovní místo pro Lucii S. pak s ÚP

jménem OS Rovné šance dne 31.8.2012 podepisovala Alena J. Také tato skutečnost je nesporná, neboť zde korespondují výpovědi zainteresovaných osob s provedenými listinnými důkazy.

Na základě uzavřených Dohod pak v dalším období byly ÚP předkládány výkazy Vyúčtování mzdových nákladů – VPP, pokud jde o zaměstnance Alenu J. a výkazy Vyúčtování mzdových nákladů – SUPM, pokud jde o zaměstnance Lucii S. Za OS Rovné šance tyto výkazy vyhotovoval a ÚP předkládal obžalovaný Mgr. Radomír J. jako místopředseda rady sdružení. Také zde je závěr nesporný, neboť obžalovaný takovou skutečnost doznal a doznání obžalovaného je v naprostém souladu s předmětnými listinnými materiály.

OS Rovné šance prostřednictvím Mgr. Radomíra J. ve zmíněných výkazech formou čestného prohlášení stvrzovalo řadu nepravdivých údajů. Pokud jde o zaměstnance Alenu J., deklarovalo, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, deklaroval provedení odvodů zákonných plateb, ačkoli ve skutečnosti byla vyplácena pouze mzda Aleně J. V případě zaměstnance Lucie S. deklarovalo stejné skutečnosti, tomuto pracovníkovi však, s výjimkou měsíce září 2012 nebyla vyplácena ani mzda. Obžalovaný Mgr. Radomír J. věděl, že v čestných prohlášeních uvádí údaje, které neodpovídají realitě. Takovou skutečnost ve svých výpovědích sám doznal. Také v tomto případě doznání obžalovaného je objektivizována řadou dalších důkazů, např. svědeckou výpovědí Lucie S., vyjádřeními zdravotní pojišťovny, OSSZ apod. Takto jednal po dobu, která je specifikována ve výroku rozsudku. Na základě nepravdivých údajů ÚP vyplácel OS Rovné šance měsíčně příspěvky na pracovní místa vytvořená pro zaměstnance Alenu J. a Lucii S. ve výši, která je konkretizována ve výroku rozsudku. Zde je také blíže rozvedeno, jaká část příspěvku byla vyplácena ze státního rozpočtu a jaká část z Evropského sociálního fondu. Celkem byly v době od měsíce srpna 2012 do měsíce února 2013 OS Rovné šance neoprávněně vyplaceny příspěvky ve výši 101.614,- Kč, z toho příspěvek ze SR je představován částkou 15.242,10 Kč, příspěvek z ESF je představován částkou 86.371,90 Kč. To je zřejmé především z platebních poukazů a dalších materiálů předložených ÚP.

Výše škody, kterou oba obžalovaní svým jednáním způsobili, byla rozsudkem stanovena v jiné výši, než která byla prezentována podanou obžalobou. Rozhodnutí státního zástupce tvrdí, že obžalovaní Evropské unii, konkrétně ESF, způsobili škodu ve výši 43.468,15 Kč, České republice zastoupené FÚ pro Zlínský kraj pak další škodu ve výši 6.670,85 Kč. Při konstrukci tohoto závěru státní zástupce vycházel z poznatku, že obžalovaní docílili neoprávněného inkasa dotace vyplácené ÚP ve Zlíně v celkové výši 51.139,- Kč. Z toho částka ve výši 85 % byla vyplácena z ESF, zbytek ze státního rozpočtu.

Se závěrem státního zastupitelství lze souhlasit pouze částečně, a to výlučně v části, která je věnována poměru, ve kterém byl příspěvek vyplácen z unijních prostředků a prostředků státního rozpočtu. Tento poměr je zřejmý z uzavřených Dohod, konkrétně z článku III. odst. 1, ve kterém je výslovně uvedeno, že z prostředků ESF bude poskytováno 85 % příspěvku.

Podle zdejšího soudu ale nelze akceptovat argument státního zástupce o celkové výši způsobené škody. Tento závěr je věcně nesprávný z toho důvodu, že státní zástupce při stanovení výše škody zohledňuje pouze tu část příspěvku, která byla oběma obžalovanými získána v tom rozsahu, kde sdružením byly nesprávně deklarovány ve skutečnosti neprovedené platby. To je evidentní z jednotlivých bodů žalobního návrhu, kde v případě zaměstnance Aleny J. státní zástupce dovozuje, že příspěvek byl neoprávněně čerpán na zákonné odvody, které ve skutečnosti nebyly OS Rovné šance odvedeny a v případě zaměstnance Lucie S. pak za neoprávněně čerpání považuje vyplacení příspěvku i za neodvedené zákonné odvody a v některých případech za mzdu nevyplacenou Lucii S. Zdejší soud je toho názoru, že takovýto selektivní přístup není opodstatněný. Jak o tom je řeč výše, OS Rovné šance prostřednictvím Mgr. Radomíra J. v základním dokumentu, který byl rozhodný pro výplatu příspěvků, uvádělo nepravdivé skutečnosti. Tyto nesprávné údaje se netýkaly jen nějakých nepodstatných záležitostí, ale skutečností určujících pro to, zda příspěvek bude, či nebude vyplacen. Jak vyplývá z článku III odst. 5 uzavřených Dohod, povinností OS Rovné šance jako zaměstnavatele bylo do konce následujícího měsíce předložit příslušné Vyúčtování mzdových nákladů, jehož součástí je prohlášení zaměstnavatele. Pokud by zaměstnavatel neprohlásil, že údaje uvedené ve vyúčtování jsou pravdivé, že hrubá mzda za uvedený měsíc a v uvedené výši byla zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena a pokud by neprohlásil, že částka pojistného za sociální zabezpečení a další obligatorní platby byla odvedena, příspěvek by nebyl vyplacen. Ostatně i z vyjádření ÚP ve Zlíně lze zcela jednoznačně dovodit, že pokud by tento orgán ještě před vyplácením příspěvku zjistil, že některá složka mzdy nebyla v termínu uhrazena a prohlášení zaměstnavatele na výkazu Vyúčtování mzdových nákladů není pravdivé, příspěvek by zaměstnavateli nebyl poskytnut ani v částečné výši (viz např. č.l. 471). V konkrétním případě je evidentní, že výkazy týkající se obou zaměstnanců, tedy Aleny J. i Lucie S. obsahovaly nepravdivé skutečnosti týkající se právě podmínek, jejichž naplnění bylo nutné pro vyplacení příspěvků. Potom s ohledem na znění uzavřených Dohod podporované i vyjádřením poskytovatele příspěvku je evidentní, že pokud by OS Rovné šance prostřednictvím Mgr. Radomíra J. ve výkazech uvedlo pravdivé údaje, nebyl by mu vyplacen požadovaný příspěvek ani za jediný měsíc, a to ani v částečné výši. Za takového stavu je nezbytné dovodit, že oba obžalovaní vylákali neoprávněnou výplatu celých příspěvků, nikoli pouze jejich částí. Výše škody pak musí být stanovena součtem výše jednotlivých vyplacených příspěvků bez ohledu na to, jakým způsobem pak tyto příspěvky byly obžalovanými použity.

Prováděné dokazování soud musel zaměřit nejenom na objasnění všech rozhodných skutkových okolností, ale i na objasnění některých zásadních právních aspektů.

Takový postup souvisel mimo jiného i s argumentací opatrovníka právnické osoby, který zpochybňoval trestní odpovědnost obžalovaného, kterého zastupuje, poukazem na skutečnost, že spoluobžalovaný Mgr. Radomír J. nebyl oprávněn jednat za OS Rovné šance. Jde o argument mimořádné závažnosti, protože podle § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim v tehdy platném znění je trestným činem spáchaným právnickou osobou protiprávní čin spáchaný jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak statutární orgán nebo člen statutárního orgánu a nebo jiná osoba, která je oprávněná jménem nebo za právnickou osobu jednat (písm. a), ten, kdo u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není osobou uvedenou v písm. a (písm. b), ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku

zakládajícího trestní odpovědnost právnické osoby (písm. c), nebo zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění pracovních úkolů, i když není osobou uvedenou v písm. a až c, jestliže jí ho lze přičítat podle odstavce 2 tohoto ustanovení. Podle § 8 odst. 2 citovaného zákona právnické osobě lze přičítat spáchání trestného činu, jestliže byl spáchán jednáním orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a až c, nebo zaměstnancem uvedeným v odstavci 1 písm. d na podkladě rozhodnutí, schválení, nebo pokynů právnické osoby, nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a až c, a nebo proto, že orgány právnické osoby, nebo osoby uvedené v odstavci 1 písm. a až c neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřizeny, a nebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu.

S námitkou opatrovníka, že spoluobžalovaný Mgr. Radomír J. nebyl oprávněn jednat za OS Rovné šance, se zdejší soud neztotožnil. Již orgány činnými v přípravném řízení byla zajištěna podstatná část spisového materiálu vedeného na OS Rovné šance, nalézacím soudem pak byl vyžádán a jako důkaz proveden rejstříkový spis samotný. Ze Stanov sdružení, které byly přijaty, konkrétně z článku 9 odst. 6 je zřejmé, že předseda a místopředseda rady zastupují sdružení navenek a jednají jeho jménem. Již tato formulace sama o sobě, její právní, jazykový a logický výklad podle zdejšího soudu jednoznačně umožňují vyslovit závěr, že předseda rady, kterou byla Alena J. i místopředseda rady, kterým byl obžalovaný Mgr. Radomír J., byli oprávněni jednat za OS Rovné šance samostatně, protože stanovy neurčují žádné omezení, ze kterého by vyplývalo, že oba jmenovaní musí jednat společně. Samostatné jednání předsedy sdružení a samostatné jednání místopředsedy sdružení není vylučováno ani nějakým obecně závazným právním předpisem. Je tedy evidentní, že Mgr. Radomír J. jako místopředseda rady OS Rovné šance byl oprávněn jménem tohoto sdružení jednat s ÚP, podepsat příslušnou smlouvu a byl oprávněn konat i další úkony s touto věcí související. Podmínky trestní odpovědnosti OS Rovné šance jsou z tohoto pohledu jednoznačně naplněny.

Soud se z vlastní iniciativy prováděnými důkazy pokoušel objasnit i další, naprosto principiální otázku, a to, zda OS Rovné šance zaniklo, či nikoli a pokud ano, kdy se tak stalo. Takový postup byl nezbytný, protože jen obtížně si lze představit, že by trestní stíhání mohlo být vedeno proti neexistující osobě. Těmito úvahami se soud musel zabývat z toho důvodu, že Alena J. se domáhala výmazu OS Rovné šance ze spolkového rejstříku vedeného KS v Ostravě s poukazem na skutečnost, že sdružení zaniklo ke dni 26.8.2013. To dokládala zápisem z Valné hromady, která podle článku 15 Stanov sdružení měla rozhodnout o dobrovolném rozpuštění OS Rovné šance ke dni 26.8.2016 (č.l. 28 a násl.). Jde o skutečnost významnou, neboť trestní stíhání OS Rovné šance bylo usnesením policejního orgánu zahájeno dne 21.1.2015 (č.l. 181). Podle zdejšího soudu k zániku OS Rovné šance ke dni vyhlášení rozsudku v této věci nedošlo. Je skutečností, že Stanovy sdružení, konkrétně článek 15, na který Alena J. odkazuje, předpokládají, že sdružení může zaniknout dobrovolným rozpuštěním nebo sloučením s jiným sdružením na základě rozhodnutí Valné hromady, nebo rozhodnutím ministerstva vnitra. V konkrétním případě je zřejmé, že sdružení nezanklo v důsledku rozhodnutí ministerstva vnitra. Nezaniklo ale ani dobrovolným rozpuštěním, jak je Alenou J. deklarováno. Soudem byl plánován výslech Aleny J. v hlavním líčení, kde se svědkyní měla být mimo jiného řešena právě problematika bližších okolností, za kterých OS Rovné šance mělo ukončit svou činnost. Výslech proveden nebyl, protože Aleně J. přísluší právo odmítnout vypovídat a jako svědkyně tohoto práva využila. Svědkyně

byla soudem vyzvána, aby doložila veškeré listiny, které souvisí s ukončením činnosti OS Rovné šance. Nedoložila ovšem nic jiného než materiály, které již byly obsahem rejstříkového spisu, respektive trestního spisu. Ukončení činnosti OS Rovné šance je tak i po provedení veškerého dostupného dokazování fakticky dokládáno pouze prohlášením Aleny J. a zápisem z Valné hromady, která dne 25.8.2013 měla rozhodnout o dobrovolném rozpuštění sdružení. Jde ovšem o důkazy, které zánik OS Rovné šance zcela jistě neprokazují.

Materiál předložený Alenou J., konkrétně zápis z Valné hromady, kde mělo být rozhodnuto o dobrovolném rozpuštění, je jednoznačně fiktivní, jde o materiál, který popisuje děj, jenž se reálně nikdy neodehrál. V té souvislosti nelze přehlédnout především to, že mimo zápisu z údajně provedené Valné hromady neexistují žádné jiné písemnosti, které by průběh tohoto úkonu objektivizovaly. Podle článku 8 odst. 2 Stanov OS Rovné šance Valnou hromadu tvoří všichni členové sdružení. Podle článku 8 odst. 5 Stanov sdružení Valná hromada je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina přítomných členů. Podle článku 8, odst. 7 Stanov sdružení Valná hromada rozhoduje na základě hlasování, rozhodnutí o změně Stanov a o zrušení sdružení je přijato, jestliže pro něj hlasují alespoň dvě třetiny členů sdružení. Konečně podle článku 8, odst. 8 Stanov o Valné hromadě je veden zápis, jehož přílohou je přítomnými členy podepsaná prezenční listina. Z rejstříkového spisu lze dovodit, že členy sdružení byli manželé J., Radomíra B., Radomil a Michaela S., Alžběta a Aleksandar V., Ján P. a Zuzana V. (viz např. č.l. 62). Spisový materiál obsahuje jedinou prezenční listinu z Valné hromady, a to z Valné hromady konané dne 4.11.2011, kde došlo ke schválení Stanov a volbě rady a dalších orgánů sdružení. Prezenční listina, která by dokladovala, kteří členové se účastnili Valné hromady, jež dne 25.8.2013 měla rozhodnout o dobrovolném rozpuštění sdružení, není součástí rejstříkového spisu a není ani součástí materiálů, které byly doloženy na základě požadavku soudu Alenou J. Soud v rámci vedeného dokazování vyslechl MUDr. Zuzanu V. jako člena sdružení, z tohoto důkazu vyplývá, že se žádné Valné hromady, kde by se řešil zánik sdružení, neúčastnila, o takovém úkonu nebyla vyrozuměna a o ukončení sdružení vůbec nic neví. Přitom se jedná o osobu, která ke sdružení i manželům J. měla nepochybně blízko. Je tedy evidentní, že Valná hromada, která by způsobem předpokládaným Stanovami OS Rovné šance ukončila činnost tohoto sdružení neproběhla. Individuální prohlášení Aleny J. o dobrovolném rozpuštění sdružení nemůže být za popsání stavu hodnoceno jako relevantní úkon způsobilý k zániku sdružení. Na základě uvedených skutečností soud koncipoval svůj závěr, že sdružení neukončilo svou činnost a orgány, které Alena J. jako předseda sdružení žádala o výmaz sdružení důvodně tyto žádosti neakceptovaly.

Soud se v uvedených souvislostech musel zabírat také další významnou otázkou, zda občanské sdružení je možno považovat za právnickou osobu ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb. v tehdy platném znění. Český právní řád platný v rozhodné době nepodával obecnou definici právnické osoby, ale stanovil, jaké entity právnickou osobou jsou. Podle § 18 odst. 2 občanského zákoníku účinného v kritické době jsou právnickými osobami sdružení fyzických nebo právnických osob, účelová sdružení majetku, jednotky územní samosprávy a jiné subjekty, o kterých to stanoví zákon. Podle převažujícího názoru teorie soukromého práva se jako základní znaky právnické osoby uvádějí tyto - jde o organizovaný útvar s relativně stabilizovanou vnitřní strukturou, tento útvar je identifikován názvem a sídlem, má vymezený předmět činnosti charakterizující její účel, má majetkovou samostatnost (má či může mít majetek a může jej vlastnit) a samostatnou majetkovou odpovědnost, její právní osobnost je uznána zákonem, což znamená, že mají způsobilost k právům a povinnostem, k právním úkonům i k

protiprávním činům. Ve světle uvedených kritérií občanská sdružení včetně odborových organizací a organizací zaměstnavatelů vznikla podle zákona č. 83/1993 Sb., o sdružování občanů, respektive organizační složky občanského sdružení, stanoví-li tak jeho stanovy podle zákona č. 83/1993 Sb., o sdružování občanů, jsou právními osobami ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb. OS Rovné šance vzniklo a působilo podle zákona č. 83/1993 Sb., je proto nutné ho považovat za právnickou osobu ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb.

Po právní stránce nalézací soud jednání obžalovaných Mgr. Radomíra J. a OS Rovné šance v bodech 1 až 9 výrokové části rozsudku kvalifikoval jako přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Tato právní kvalifikace postihuje skutek v té části, která se týká škody způsobené na zdrojích Evropské unie, konkrétně ke škodě ESF. Oba obžalovaní totiž vyhotovili a předložili nepravdivé doklady vztahující se k výdajům jednoho z rozpočtu spravovaných Evropskou unií a tím umožnili nesprávné použití finančních prostředků. Dokladem se obecně rozumí jakákoli listina, jejíž předložení je zapotřebí pro účely získání finančních prostředků z Evropských rozpočtů. Může se jednat o žádost o poskytnutí dotace, žádost o platbu, o čestné prohlášení a podobně. Převzato na konkrétní případ, doklady v uvedeném slova smyslu jsou žádosti o poskytnutí příspěvků, uzavřené Dohody a především pak výkazy Vyúčtování mzdových nákladů – VPP a Vyúčtování mzdových nákladů – SÚPM. Za nejvýznamnější z těchto dokladů zdejší soud považuje Vyúčtování mzdových nákladů – VPP, respektive SÚPM, neboť právě prostřednictvím tohoto materiálu OS Rovné šance prostřednictvím spoluobžalovaného Mgr. Radomíra J. fakticky dosáhlo neoprávněné výplaty příspěvků na pracovní místa vytvořená pro Alenu J. a Lucii S. Právě tyto doklady obsahují nepravdivé údaje, neboť jimi bylo, v rozporu s realitou deklarováno zúčtování hrubé mzdy, úhrada odvodů zákonných plateb a vyplacení všech mezd Lucii S. Jednoznačně tedy jde o doklady, které svým obsahem neodpovídaly skutečnosti. Jak o tom již byla řeč, šlo o doklady stěžejní, protože bez jejich předložení, bez toho, že by v nich bylo deklarováno provedení požadovaných plateb a odvodů, by OS Rovné šance žádný příspěvek neobdrželo, a to ani částečně.

Oba obžalovaní svým protiprávním jednáním naplnili nejenom základní skutkovou podstatu, ale též kvalifikovanou skutkovou podstatu uvedenou v odstavci 3 § 260 tr. zákoníku. Svým jednáním totiž způsobili škodu ve výši nejméně 86.371,90 Kč. Způsobili tak škodu, která přesahuje spodní hranici větší škody. Tou se podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku rozumí škoda dosahující částky nejméně 50.000,- Kč.

Zavinění obou obžalovaných je dáno ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaní totiž věděli, že jednají nepřipustným způsobem, věděli, že ve stěžejním materiálu, kterým se dožadují výplatu příspěvků, uvádějí nepravdivé informace týkající se podstatných okolností. Je tedy již ze samotných skutkových okolností zřejmé, že chtěli způsobem, který je uveden v trestním zákoně, porušit zájem chráněný tímto zákonem. Protože obžalovaní znali výši příspěvků, které neoprávněně čerpají, tato forma zavinění postihuje nejenom základní, ale také kvalifikovanou skutkovou podstatu uvedeného trestného činu.

Dále, z obdobných důvodů, ve vztahu k prostředkům, které neoprávněně získali ze státního rozpočtu, bylo jednání obžalovaných Mgr. Radomíra J. a OS Rovné šance kvalifikováno jako přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku. Bylo totiž jednoznačně prokázáno, že v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje. V tomto směru platí, že dotací se obecně rozumí zpravidla

pravidelný příděl peněz nejčastěji poskytovaný obcím, úřadům nebo ústavům, ale i fyzickým, respektive právnickým osobám. Tuto definici v plném rozsahu nepochybně naplňují i platby, které byly ÚP ve prospěch OS Rovné šance realizovány na základě uzavřených Dohod ze SR. V uvažovaném kontextu může být diskutabilní, co je v konkrétním případě žádostí o poskytnutí dotace. Zdejší soud je toho názoru, že k řešení této problematiky nelze přistupovat izolovaně, ale komplexním způsobem. To souvisí s tím, že rozhodnutí o poskytnutí příspěvku na společensky účelná pracovní místa zřízená pro Alenu J. a Lucii S. a opakovaná výplata těchto dávek nebyly jednorázovým aktem, ale procesem, který sestával z jednotlivých, na sebe navazujících kroků. Žádostí ve smyslu § 212 odst. 1 tr. zákoníku nepochybně jsou samotné žádosti o příspěvek, které OS Rovné šance u ÚP ve Zlíně podalo prostřednictvím předsedkyně rady Aleny J. Je skutečností, že tyto žádosti nepravdivé údaje neobsahují. Jak je ale z provedených důkazů zřejmé, samotná žádost o příspěvek, navazující rozhodnutí poskytovatele dotace o schválení žádostí, respektive uzavření příslušných smluv samy o sobě ještě výplatu příspěvku neumožňují. Ve smyslu uzavřených smluv bylo nezbytné, aby OS Rovné šance výše specifikovanými výkazy, formou čestného prohlášení, deklarovalo provedení odvodů zákonných plateb, zúčtování hrubé mzdy a další s tím související úkony, včetně výplaty čisté mzdy zaměstnancům. Podle zdejšího soudu tedy žádostmi o poskytnutí dotace byly nepochybně i specifikované výkazy, protože bez jejich předložení by příspěvek nebyl vyplacen a právě tyto výkazy byly z převážné většiny zatíženy nepravdivými údaji, které zde OS Rovné šance prostřednictvím Mgr. Radomíra J. stvrzovalo. Trestné je v konkrétním případě již samotné uvedení nepravdivých údajů, není vyžadován vznik škody.

V konkrétním případě OS Rovné šance v součinnosti se spoluobžalovaným Mgr. Radomírem J. sice odčerpalo jisté prostředky ze státního rozpočtu (částka 15.242,10 Kč), výše způsobené škody ale není postižitelná některou z kvalifikovaných skutkových podstat uvedených v § 212 tr. zákoníku. Prvním kvalifikačním momentem v tomto směru je způsobení větší škody, za kterou se považuje částka ve výši nejméně 50.000,- Kč. Taková škoda v konkrétním případě způsobena nebyla. Proto jednání obou obžalovaných bylo posouzeno pouze v rámci základní skutkové podstaty. Podle zdejšího soudu nejsou splněny podmínky pro to, aby jednání některého z obžalovaných bylo právně posouzeno podle některé jiné z kvalifikovaných skutkových podstat vymezených v § 212 tr. zákoníku.

Zavinění obou obžalovaných i v případě tohoto deliktu soud dovodil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaní totiž věděli, že předkládají žádost o výplatu dotace, která obsahuje nepravdivé údaje. Obdobně, jako v případě trestného činu podle § 260 tr. zákoníku tedy chtěli způsobem předpokládaným trestním zákoníkem porušit zájem chráněný tímto zákonem.

Zdejší soud jednání, kterého se oba obžalovaní dopustili, kvalifikoval jako přečiny poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku a dotační podvod podle § 212 tr. zákoníku. Učinil tak za situace, kdy si je vědom toho, že skutková podstata trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku postihuje jednání, která svým charakterem jsou jednáním podvodným a mají blízko k některým typům podvodů upraveným v hlavě V. tr. zákoníku, mimo jiného také k dotačnímu podvodu podle § 212 tr. zákoníku. Skutkové podstaty trestných činů podle § 260 tr. zákoníku a § 212 tr. zákoníku jsou navzájem v poměru speciality a obecnosti, což vylučuje jejich jednočinný souběh. V konkrétním případě je ovšem použití obou skutkových podstat přípustné, protože každá z nich postihuje jinou část protiprávního jednání, kterého se obžalovaní dopustili.

Všechny protiprávní útoky, kterých se obžalovaní dopustili v bodech 1 – 9 výrokové části rozsudku, jsou pokračováním v trestném činu ve smyslu § 116 tr. zákoníku. Podle tohoto ustanovení se pokračováním rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Tato kritéria předmětné jednání naplňuje bezesbýtku.

Obžalovaní jednali jako spolupachatelé ve smyslu § 23 tr. zákoníku. Podle tohoto ustanovení, byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama. Spolupachatelství předpokládá spáchání trestného činu společným jednáním a úmysl k tomu směřující. Za prokázaného skutkového stavu lze bez pochybnosti dovodit, že každý ze spoluobžalovaných svým jednáním naplnil všechny znaky skutkových podstat trestných činů, kde byla vyslovena jejich vina. Tím je naplněn jeden ze základních předpokladů spolupachatelství, tedy společné jednání. Jednání obou obžalovaných je zcela jednoznačně charakterizováno i společným úmyslem. Úmysl totiž postihuje jak jejich společné jednání, tak sledování společného cíle, kterým bylo neoprávněné obohacení na prostředcích ESF, respektive prostředcích SR. Závěr, že spoluobžalovaní jednali jako spolupachatelé platí jak pro Mgr. Radomíra J., tak pro OS Rovné šance. Nejenom trestní zákoník, ale také zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (§ 9 odst. 3) totiž spolupachatelství předpokládá. Spolupachatelství fyzické a právnické osoby není vyloučeno, přičemž podmínky pro posouzení vztahu mezi OS Rovné šance a Mgr. Radomírem J. jako spolupachatelství v konkrétním případě s ohledem na uvedené byly jednoznačně naplněny.

Na tomto místě je vhodné dodat, že pokud soud v konkrétním případě dovodil také trestní odpovědnost OS Rovné šance jako právnické osoby, v mnohém vycházel ze závěrů vyplývajících z usnesení Nejvyššího soudu ČR 8 Tdo 972/2016 ze dne 27. 9. 2016.

Za situace, kdy se Mgr. Radomír J. doznal k protiprávnímu jednání, které je mu kladeno za vinu a v souladu s tímto doznáním jsou i ostatní provedené důkazy, je evidentní, že za trestné jednání, které je řešeno tímto rozsudkem, je trestně odpovědná fyzická osoba. To samo o sobě samozřejmě ještě není dostačující pro současné paušální vyslovení závěru o trestní odpovědnosti právnické osoby. Platí totiž, že protiprávní jednání lze přičítat i právnické osobě jen pokud jsou splněny všechny nejen formální, ale i materiální podmínky stanovené zákonem o trestní odpovědnosti právnických osob (§ 9 odst. 3 zákona č. 418/2011 Sb.). Pro závěr, že za trestné jednání nese trestní odpovědnost také právnická osoba nestačí, že jde o protiprávní čin uvedený v § 7 tohoto zákona a že byl spáchán jménem právnické osoby a osobou uvedenou v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d) tohoto zákona, ale musí být přičitatelný této právnické osobě podle § 8 odst. 2, 3, popř. 4 tohoto zákona. Uvedené podmínky v konkrétním případě byly naplněny. Jednání Mgr. Radomíra J. bylo jednáním fyzické osoby oprávněné jednat jménem právnické osoby OS Rovné šance (§ 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb.), nejednalo se přitom o exces, který by s OS Rovné šance, s činností tohoto sdružení, neměl nic společného. Naopak, svým obsahem a smyslem nesporně šlo o jednání, které bylo jednáním této právnické osoby. Je – li řešena trestní odpovědnost právnické osoby, je dostačující, že Mgr. Radomír J. jednal jménem právnické osoby. Pro vyvození trestní odpovědnosti právnické osoby totiž postačí

naplnění i jen jednoho z požadovaných vztahů právnické osoby k jednání některé z uvedených osob ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., tedy jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, neboť tyto jsou zde uvedeny alternativně. V konkrétním případě z ustáleného skutkového děje nevyplývá, že by předmětný čin byl spáchán proti zájmům právnické osoby nebo na její úkor. Nelze proto dovodit, že by trestní odpovědnost měla být uplatněna pouze ve vztahu k fyzické osobě, protože nelze dovodit, že by tato fyzická osoba jednala na úkor právnické osoby. V konkrétním případě nelze ani dovodit, že by právnická osoba byla zneužita k trestnému činu spáchanému fyzickou osobou za ni jednající. Taková stanoviska je možno koncipovat v kategorické rovině, protože vedle již uvedeného je nesporným faktem, že také právnická osoba na protiprávním jednání fyzického spoluobžalovaného ekonomicky profitovala. OS Rovné šance mělo řadu i periodicky se opakujících výdajů. Přitom ovšem nedisponovalo žádnými vlastními zdroji, ze kterých by tyto výdaje mohl hradit. Jedinými prostředky byly finance neoprávněně odčerpané v rámci dotací vyplácených na pracovní místa zřízená pro Alenu J. a Lucii S. V této souvislosti je ostatně také vhodné si připomenout obecný princip, že právnická osoba odpovídá za volbu osob oprávněných za ni jednat, jakož i osob, které za ni jednájí. Z pohledu uvedeného tak zcela jednoznačně lze OS Rovné šance jako právnické osobě přičítat protiprávní jednání, ke kterému došlo.

Úplným závěrem k problematice trestní odpovědnosti OS Rovné šance soud dodává, že záležitost hodnotil podle zákona č. 418/2011 Sb. v tehdy platném znění, nikoli například podle novely, které účinnosti nabývaly od 1.10.2016, respektive od 1.12.2016. Tyto novely podle názoru soudu pro OS Rovné šance nejsou příznivější. V konkrétním případě nedošlo k situaci, kterou by bylo možno hodnotit tak, že by se právnická osoba zprostila trestní odpovědnosti, například vynaložením veškerého úsilí, které lze na ní spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila, v důsledku účinné lítosti apod.

Státní zástupce obžalobu na Mgr. Radomíra J. a OS Rovné šance podal pouze pro trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Oba obžalovaní byli uznáni vinnými přísnější kvalifikaci danou jednak použitím kvalifikované skutkové podstaty v případě přečinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku, jednak použitím nové právní kvalifikace podle § 212 tr. zákoníku. Ke zkrácení procesních práv ani jednoho z obžalovaných však tímto postupem nedošlo. Každý z obžalovaných byl totiž ve smyslu § 225 odst. 2 tr. řádu výslovně upozorněn na možnost použití odchylné právní kvalifikace, každému byla poskytnuta lhůta k přípravě k hlavnímu líčení a bylo mu umožněno navrhnout doplnění dokazování.

Jednání, kterého se oba obžalovaní dopustili, jednoznačně šlo proti zájmům chráněných trestním zákoníkem. Oba obžalovaní jednali proti zájmu společnosti na ochraně finančních zájmů Evropské unie, jednali také proti zájmu společnosti na ochraně cizího majetku v oblasti poskytování subvencí, dotací, návratných finančních výpomocí nebo příspěvků.

Mgr. Radomír J. v zásadě není znám v místě bydliště. Městským úřadem ve Valašském Meziříčí je pouze konstatováno, že nemá záznam v evidenci přestupků. Z opisu rejstříku trestů a z připojeného spisového materiálu je zřejmé, že Mgr. Radomír J. se počátkem července 2010 dopustil přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku. Byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání tří měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Odsouzený se osvědčil ke

dni 30.10.2012 ve smyslu § 83 odst. 3 tr. zákoníku. Špatně je Mgr. Radomír J. hodnocen svým zaměstnavatelem, organizací Rozum a Cit, z. s.

Pokud jde o právnickou osobu OS Rovné šance, spisový materiál obsahuje pouze výpis z rejstříku trestů právnických osob, který neobsahuje žádná odsouzení.

Pokud jde o Mgr. Radomíra J., soud jako polehčující okolnost hodnotil doznání obžalovaného. Obžalovanému přitěžovalo, že se dopustil současně více trestných činů.

OS Rovné šance přitěžovala stejná skutečnost jako spoluobžalovanému, polehčovala jí dosavadní bezúhonnost.

Pokud jde o Mgr. Radomíra J., soud při ukládání trestu zohlednil celou řadu skutečností vymezených v § 39 odst. 1 tr. zákoníku, v případě právnické osoby vycházel z principů stanovených v § 14 zákona č. 418/2011 Sb. V případě obou obžalovaných tak soud primárně hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů. Význam zájmů chráněných trestním zákoníkem, které byly činy obžalovaných dotčeny, již byly v tomto odůvodnění zmíněny. V těchto souvislostech je třeba připomenout, že obžalovaní skutky spáchali opakovanými protiprávními útoky a v páchání trestné činnosti pokračovali po dobu několika měsíců. V případě trestného činu podle § 260 odst. 1, 3 tr. zákoníku nelze přehlédnout, že obžalovaní činem způsobili škodu, která nezanedbatelným způsobem přesahovala spodní hranici zákonné sazby. Na straně druhé však dalším trestným činem, kde byla vyslovena jejich vina, nezpůsobili škodu, která by vzhledem ke své výši již byla kvalifikačním momentem opodstatňujícím přísnější právní kvalifikaci. V případě obou obžalovaných soud musel hodnotit, jak se chovali po spáchání činu, kdy fakticky neučinili žádné relevantní kroky směřující k alespoň částečnému odstranění vzniklých následků. Soud při ukládání trestů přihlédl k přítomnosti polehčující okolnosti u Mgr. Radomíra J. Význam této skutečnosti ale nelze přeceňovat, protože vina tohoto obžalovaného by byla dobře prokázána i bez jeho doznání dalšími důkazy, které byly zajištěny. Soud přihlédl také k existenci přitěžující okolnosti u obou obžalovaných. Ve prospěch obou obžalovaných soud hodnotil delší dobu, která uplynula od spáchání činu a také délku řízení. Délku řízení přitom negativně neovlivnil ani jeden z obžalovaných. Při úvahách o trestu pak konečně bylo určující také to, že byla vyslovena vina obžalovaných dvěma trestnými činy. Ve smyslu kritérií § 43 odst. 1 tr. zákoníku byl oběma obžalovaným trest ukládán jako úhrnný, tzn. podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. Tím je v případě obou obžalovaných přečin poškozování finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 3 tr. zákoníku.

Mgr. Radomír J. byl v konkrétním případě ohrožován trestní sazbou v rozmezí jeden rok až pět let odnětí svobody. Po zhodnocení všech rozhodných skutečností soud dospěl k závěru, že bude dostačující pokud trest bude ukládán při spodní hranici zákonné sazby. Podle § 260 odst. 3 tr. zákoníku byl Mgr. Radomíru J. uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců. Výkon trestu byl podmíněně odložen a obžalovanému byla stanovena kratší zkušební doba v trvání dvou roků. Takto soud postupoval za situace, kdy se obžalovaný dopustil méně závažného protiprávního jednání, za situace, kdy nelze přihlédnout k předchozímu odsouzení. Soud dospěl k závěru, že přímý výkon trestu není nutný s ohledem na tyto jmenované faktory, navíc za situace, kdy vzhledem k osobě a poměrům tohoto obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života, lze předpokládat, že v další době povede řádný život i bez výkonu trestu.

Stáním zástupcem bylo v případě tohoto obžalovaného soudu dáno ke zvážení uložení i dalšího trestu, konkrétně trestu zákazu činnosti. S tímto návrhem se soud ztotožnil, domnívá se totiž, že uložení takového druhu trestu vyžaduje ochrana společnosti s ohledem na charakter jednání, kterého se obžalovaný dopustil. Proto byl Mgr. Radomíru J. podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku uložena také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v občanských sdruženích, včetně jejich zastupování na základě plné moci v trvání tří roků.

Soud se ztotožnil s návrhem státního zástupce i pokud jde o potrestání dalšího obžalovaného OS Rovné šance. Za splnění zákonných podmínek byl této právnické osobě uložen trest zákazu přijímání dotací a subvencí v trvání tří roků.

Zdejší soud je přesvědčen, že uložené tresty svým charakterem i výší plně postihují jak hodnocení obou obžalovaných, tak společenskou škodlivost protiprávního jednání, kterého se dopustili.

Se svým nárokem na náhradu způsobené škody se ke trestnímu řízení připojil jeden z poškozených Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, které zastupuje Evropský sociální fond Evropské unie. Povinnosti soudu bylo tedy rozhodovat i v adhezním řízení. Poškozený požádal, aby obžalovanému Mgr. Radomíru J. byla uložena povinnost nahradit způsobenou škodu ve výši 86.371,90 Kč, což je částka dotačního příspěvku připadajícího na Evropský podíl. Poškozený se se svým nárokem k trestnímu řízení připojil řádně a včas. Na základě provedených důkazů soud dovodil vztah příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a způsobenou škodou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu proto soud Mgr. Radomíru J. stanovil povinnost zaplatit poškozenému náhradu způsobené škody v celé uplatněné výši.

Další z poškozených, FÚ ve Zlíně se ke trestnímu řízení nepřipojil.

Úplným závěrem zdejší soud uvádí, že po podání obžaloby konal hlavní líčení proti oběma obžalovaným nikoli senát, ale samosoudce. Pro takový postup podle jeho názoru byly splněny podmínky vymezené v ustanovení § 314a odst. 1 tr. řádu, podle kterého samosoudce konal řízení o trestných činech, o kterých stanoví zákon trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let. Od hlavního líčení konaného dne 21.12.2016 bylo řízení před zdejším soudem vedeno senátem. K této změně a k novému dokazování soud přistoupil s ohledem na aktuální rozhodovací praxi Vrchního soudu v Olomouci. Ten, v rozhodnutí 6 To 94/2006 ze dne 13.12.2016, které bylo vydáno v jiné, než v této věci, prezentoval své stanovisko, že bez ohledu na výši trestní sazby krajský soud jako soud prvního stupně v trestní věci rozhoduje výlučně v senátu. Při vědomí odlišnosti různých stanovisek na řešenou problematiku soud korigoval svůj původní postoj k věci a z procesní opatrnosti provedl nové dokazování. Logicky potom nemohlo být přihlíženo k důkazům, které byly provedeny v řízení vedeném samosoudcem.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo neprospěch obviněného.

Jestliže byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznával-li se poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poškozený může požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Olomouc dne 28.2.2017

Za správnost vyhotovení:
Bc. Helena Dorčáková, DiS.

JUDr. Vladimír Hendrych v. r.
předseda senátu